

[Grove]

hvervslivet, men det er så sandelig også en belastning for de mange dygtige medarbejdere, som P & T har ansat ude omkring, det være sig postmestre, postbude og andre postmedarbejdere.

De, der forsøger at få det til at glide ude omkring i landet, får en stor del af skylden for, at postvæsenet ikke fungerer. Vi ved, og det er også erkendt fra forskellige sider, at problemerne er i postterminalen, de er ikke ude omkring, men det er alligevel dér, man er nærmest på kunderne og får mest utak for det. Også af den grund bør regeringen tage fat om nælden og erkende, at der skal gøres noget ved arbejdsgangen i postterminalen.

Det er vist bl. a. af rigsrevisionen, at der må rettes alvorligt i de aftaler, der er indgået på det område. Det har også vist sig, at hvis man sammenligner med f. eks. postterminalen i Oslo, at arbejdstempoet her i Danmark vel knap og nap er det halve af tempoet i Oslo. Jeg tror såmænd ikke, det er, fordi de er betydelig dygtigere oppe i Oslo; jeg tror, vore egne postarbejdere er lige så dygtige, der skal blot tages fat på tingene.

Det kan vel ikke være meningen, at regeringen nu vil sætte sig hen i 3-4 måneder med hænderne i lommen. Eller vil regeringen anbefale, at kunderne skal til at gå over til bredvur? Vi må kræve, at man gør noget ved sagen, så juleposten kommer ud til tiden. Derfor vil jeg gerne på vegne af venstre og de konservative fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget pålægger regeringen omgående at bringe orden i de kaotiske forhold på postterminalen.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

Anden næstformand (Ninn Hansen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingerne.

Dohrmann (FP):

Lad mig starte med at sige, at fremskridtspartiet fuldt ud kan støtte det fremsatte dagsordensforslag.

Skal man prøve at bedømme postvæsenet, som det ser ud i dag, og som det har gjort i de senere år, må man sige, at store bevillinger på finansloven, enorme portoforhøjelser

og langt dårligere service over for publikum har været kendetegnet. Hovedansvaret herfor kan kun placeres et eneste sted, nemlig her på Christiansborg hos de skiftende ministre, som, uanset om de er kommet fra venstre eller fra socialdemokratiet, blot har skubbet problemerne fra sig og lukket øjnene for de problemer, som hele tiden eller i hvert fald i de senere år har været der.

Fremskridtspartiets medlemmer af folketinget har gang efter gang rejst debatter om de skandaler, der har været. Vi har fået nogle vattede og henholdende svar, ingen har taget problemerne op. Derfor er der al mulig grund til at takke pressen for, at det nu er lykkedes den at få skabt en debat om de kaotiske forhold, der hersker.

Hele postskandalen – og når jeg bruger ordet skandale, tænkes der først og fremmest på terminalen her i København – er et glimrende eksempel på, hvordan det går, når ministre bliver udpeget efter, hvor længe de har været medlemmer af forskellige partier, og om de har været flinke og rare, i stedet for at man anlægger det synspunkt, om de nu er kvalificeret til deres job.

Det har undret mange, at det er kommet så vidt, at den ansvarlige minister og hans underordnede, generaldirektøren for post- og telegrafvæsenet, ikke alene i aviserne, men også i TV har siddet og diskuteret, hvem der egentlig har ansvaret for det ene og det andet. Så langt er vi kommet ud. Det kan folk ikke forstå, og det er der ikke noget at sige til. Opfylder generaldirektøren ikke de kvalifikationer, der kræves for at styre, for at hele systemet fungerer, eller afgiver den samme person vitterlig urigtige oplysninger over for den ansvarlige minister, så har ministeren kun en eneste ting at gøre, og det er at sørge for, at der bliver ansat nogle folk, som kan klare problemerne.

Jeg beklager sådan set, at jeg skal inddrage enkeltpersoner i denne debat, men som hele diskussionen har foregået, og som generaldirektøren selv har lagt det op, kan det ikke undgås. Jeg mener, at den nuværende generaldirektør er alt for veg, alt for slap til at bestride den opgave, han har fået tildelt. Næsten hver eneste gang der har været uro på postterminalen – det være sig ulovlige strejker, direkte sabotagehandlinger for at forhindre postbesørgelsen eller almindelig arbejdsvægring, det, statsministeren kalder